

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN -1.854
 DIRECTORAAT-GENERAAL
 MILIEUZAKEN
 Directoraat A - Juridische zaken en cohesie
ENV.A.1 – Handhaving, inbreukcoördinatie en juridische aspecten
 Het Afdelingshoofd

Brussel, **07 AVR. 2011**
 ENV.A.1/MV/mm/ CHAP(2010)03655/D4 **18 APR 2011**

Burgemeester en wethouders van de
 gemeente Wierden,
 Postbus 43
 7640 AA Wierden
 NEDERLAND

CLAK		-1.854																																					
Ingekomen Gemeente Wierden																																							
Nümmer: in 2011. 17-868																																							
Ambtenaar																																							
<table border="1"> <tr> <td>G</td> <td>A</td> <td>P</td> <td>S</td> <td>B</td> <td>G</td> </tr> <tr> <td>G</td> <td>Z</td> <td>O</td> <td>R</td> <td>R</td> <td>R</td> </tr> <tr> <td>O</td> <td>A</td> <td>I</td> <td>D</td> <td>D</td> <td>F</td> </tr> <tr> <td>M</td> <td>Z</td> <td>P</td> <td>S</td> <td>B</td> <td>G</td> </tr> <tr> <td>I</td> <td>A</td> <td>O</td> <td>R</td> <td>R</td> <td>F</td> </tr> <tr> <td>N</td> <td>Z</td> <td>I</td> <td>D</td> <td>D</td> <td>F</td> </tr> </table>				G	A	P	S	B	G	G	Z	O	R	R	R	O	A	I	D	D	F	M	Z	P	S	B	G	I	A	O	R	R	F	N	Z	I	D	D	F
G	A	P	S	B	G																																		
G	Z	O	R	R	R																																		
O	A	I	D	D	F																																		
M	Z	P	S	B	G																																		
I	A	O	R	R	F																																		
N	Z	I	D	D	F																																		
☒ Ont.bov.																																							
Termijn																																							

Geachte mevrouw of heer Robben en Koldeweid,

Uw brief van 18 maart 2011 (uw kenmerk: UIT2011-11447-GG/Reef) is in goede orde ontvangen. De brief is door mij geregistreerd onder CHAP(2010)03655/A3.

Uw brief is het vervolg op mijn brief van 3 december 2010 waarin ik besloot uw klacht over de aanwijzing van het Wierdense veld door Nederland niet aan de Commissie als formele klacht voor te dragen. U blijft van mening dat de aanwijzing op onterechte gronden is gedaan en dat Nederland de richtlijnen 79/409/EEG (hierna: de Vogelrichtlijn) en 92/43/EG (hierna: de Habitat richtlijn) op onjuiste wijze heeft omgezet. U verzoekt de Commissie daarom nogmaals kritisch te kijken naar de aanmelding destijds van dit gebied door Nederland als gebied van communautair belang en znodig stappen te ondernemen.

Ik ben echter van mening dat u geen nieuwe relevante argumenten aandraagt op grond waarvan ik mijn eerdere beslissing zou moeten herzien. Ik zou daaraan nog het volgende willen toevoegen.

Het gaat in de kern om een geschil tussen verschillende Nederlandse bestuurslagen. Dergelijke geschillen behoren bij voorkeur op nationaal niveau met gebruikmaking van de daarvoor bedoelde (juridische) nationale procedures te worden opgelost. De Commissiediensten beschouwen het niet als hun primaire taak om dergelijke geschillen te beslechten.

In antwoord op uw stelling dienaangaande, merk ik op dat de Commissiediensten inderdaad waken over de juiste toepassing van het Europese recht. Dat betekent echter niet dat elke mogelijke (procedurele) onjuistheid gemaakt in het verleden onherroepelijk tot een inbreukprocedure moet leiden. De Commissie beschikt over een door het Hof van Justitie erkende beleidsvrijheid om al of niet een inbreukzaak te openen.

De Commissiediensten beschouwen de procedure die tot het voorstellen door Nederland van het Wierdense veld als gebied van communautair belang als een verantwoordelijkheid van Nederland. Het kan zijn dat er in het verleden keuzes zijn gemaakt die thans niet meer zouden worden gemaakt, maar feit is, dat de plaatsing op de lijst inmiddels een vorm van formele rechtskracht heeft gekregen. U stelt verder ook niet, dat de habitat typen die in de aanwijzing zijn opgenomen in het geheel niet in het gebied voorkomen en niet beschermd zouden hoeven worden. Het opnemen van habitatype H 7110 en uitwerken van maatregelen is in overeenstemming met artikel 4 en 6 van de richtlijn, aangezien dat habitat type ter plekke voorkomt. Dat alles betekent dat de aanwijzing van het Wierdense veld als vaststaand gegeven wordt aangemerkt en dat dit alleen op verzoek door Nederland zelf, aan de hand van een ecologische, wetenschappelijke onderbouwing, kan worden gewijzigd. U zou zich dus tot het ministerie moeten wenden om dit voor elkaar te krijgen. Overigens zal het u niet ontgaan zijn, dat het ministerie thans bezig is het natuurbeschermingsbeleid onder de loop te nemen.

Wat de vermeende onjuiste omzetting van de Habitat richtlijn door Nederland betreft wil ik nog het volgende opmerken. Zoals u weet hebben de lidstaten de nodige beleidsvrijheid bij het omzetten van een richtlijn in hun nationale rechtsorde, aldus ook het Hof van Justitie. Het enkele feit dat bijvoorbeeld de beheersplannen als niet als een verplicht instrument in de Habitat richtlijn voorkomen betekent zeker niet dat die figuur dus per definitie onrechtmatig is. De habitatrichtlijn ziet uitdrukkelijk de mogelijkheid voor om beheersmaatregelen in het kader van beheersplannen uit te voeren. Het geheel van Nederlandse wettelijke en bestuurlijke maatregelen ter omzetting van de richtlijn waarborgt, volgens de diensten, afdoende de juiste toepassing van de richtlijn. Dat het wellicht ook anders had gekund doet daar niet aan af. Om die reden kan ook niet worden gesteld dat artikel 6 van de Habitat richtlijn zich tegen het "nee, tenzij principe" uit de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet 1998) zou verzetten. Dat uitgangspunt sluit juist goed aan bij het voorzorgsbeginsel, dat in artikel 191, tweede lid, van het Verdrag inzake de werking van de Europese Unie wordt genoemd. Het is ook niet in strijd met artikel 6 van de richtlijn dat op grond van de Nbwet 1998 de passende beoordeling moet worden gemaakt door degene die een project of handeling wil uitvoeren. Het zou overigens evenmin in strijd met de richtlijn zijn wanneer de overheid een dergelijke beoordeling zou maken.

Dat de vergunningplicht van de Nbwet 1998 betrekking heeft op menselijke handelingen valt eveneens binnen kaders van de nationale beleidsvrijheid. Effectieve beschermingsmaatregelen die op geen enkele wijze het menselijke handelen beperken zijn (in een land als Nederland) wellicht zelfs moeilijk voorstelbaar.

Ten slotte wil ik nog opmerken, dat de richtlijn en de omzetting ervan door Nederland zodanig flexibel toepasbaar zijn, dat zij het agrarisch ondernemen zeker niet onmogelijk maken. De door Nederland gevolgde systematiek van het beheerplan en het bestaand gebruik is een voorbeeld van hoe, binnen de kaders die door de richtlijn worden gesteld, natuurbeheer en menselijke activiteiten kunnen worden afgestemd. Wel kan het zijn, dat het behoud van de biodiversiteit, waar u zich blijkbaar ook zorgen om maakt, tot veranderingen in de wijze van ondernemen aanleiding geeft.

Aangezien u geen nieuwe relevante argumenten naar voren heeft gebracht, beschouw ik deze zaak als afgesloten.

Hoogachtend,

Ion CODESCU
Afdelingshoofd